

Ζακύνθιος σατυρικός, Α ὁ ξένης διομάχομενος, διδόποιος ἡτο καὶ γήθοποιός<sup>1</sup> ἔγραψε καὶ ὑδριστικωτάτας ἐναντίον του σατύρας.

Πλὴν τῶν σατυρικῶν στιχουργημάτων του δικοτύπης ἔγραψε καὶ τινὰ διδακτικὰ καὶ εἰδυλλιακὰ ποιήματα· ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔχουν τὴν ἀξίαν τῶν σατυρικῶν του, ώς δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τινων δημοσιευθέντων ἀποσπασμάτων<sup>2</sup>. "Εν, ἀληθῶς ἐπιγραμματικόν, δίστιχόν του εἶναι βεβαίως κατὰ πολὺ ἀνώτερων τῶν τόσων εἰδυλλιακῶν στίχων του:

"Οσο βασταίνει ἡ δροσιὰ πρὸν ἥλιος ἀνατείλῃ,  
Τόσο βασταίνει κ' ἡ χαρὰ στον δυνατοῦ τὰ χεῖλη.

Γενικῶς δικότυπος Κουτσούπης εἶναι τὸ γνησιώτερον γένημα μιᾶς μικρᾶς κοινωνίας, εἰς τὴν δόποιαν τὰ ἀτομικὰ πάθη καὶ αἱ μικροδιαμάχαι αἱ κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ γίνονται πλέον ἔκδηλα· διὰ τοῦτο καὶ ἀποτελεῖ ἀξίαν μελέτης φυσιογνωμίαν. Ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔτος 1819.

Ἡ κοινωνία αὗτη ἡτο πρόσφορος, ώς φαίνεται, εἰς τὴν γένην· νησιῶν σατυρικῶν καὶ πολιτικολογούντων στιχουργῶν. Τοιοῦτος εἶναι δικότυπος Αογοθέτης ἡ Γούλιαρης<sup>3</sup> γεννηθεῖς περὶ τὰ μέσα του 18ου αἰώνος. Ο στιχουργὸς οὗτος γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς, λατινικῆς, καὶ ιταλικῆς, μαθητής του Π. Πλακαμά καὶ συμμαχητής του Μαρτιελάου, ἀφ' ἐνδός μὲν συνέγραψε διαφόρους θρησκευτικὰς ἀσματογραφίας καὶ ἐκκλησιαστικοὺς λόγους, τοὺς διποίους, ἐπειδὴ ὡς λαϊκὸς δὲν ἦδύνατο νὰ ἐκφωνήσῃ ἀπ' ἀμβωνοῖς, ἔδιδεν εἰς τοὺς ἵερεis γὰ τοὺς ἐκφωνοῦν, διὰ δὲ τῶν ἐρμηνειῶν τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ του Ἀγαθαγγέλου ἐξήνεγκε χρησιμοὺς περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως του Ἑλληνικού ἔθνους διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν Ρώσων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔγραψε σατυρικούς στίχους ἐναντίον τῶν γαλλικῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν καὶ τῆς Δημοκρατίας.

Ἐκ τῶν πολλῶν τοιούτων στιχουργημάτων του διεσώθη μόνον ἡ παραδίκα του ὅμιλου του Μαρτιελάου:

1.—"Ιδε ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτοῦ εἰς Π. Χιώτη, α', 6, σελ. 313.

2.—Εἰς «Ποιητικὸν Ἀνθοῦνα» κτλ. τομ. Α' σελ. 77—78.

3 N. Κατραμῆς εἰς «Φιλολογικὰ Ἀνάλεκτα Ζακύνθου» σελ. 423—424.

